

مقدمه

اواخر

معانی

خانه

فصل اول: معانی امر

معنی صیغه امر: طلب اشائی است که گاهی به فرض بعث و تحریک طلب حقیقی است و گاهی به فرض تهدید یا تعجیز یا تسخیر و ... استعمال می شود نه اینکه تهدید و تعجیز و تسخیر و ... داخل در معانی صیغه امر باشد.

نهایت نوبت گفت موضوع که صیغه امر طلب اشائی به فرض بعث و تحریک باشد که باقی استعمالات مجازی می شود.

نکته: باین صیغه های اشائی مثل ترحمی و تمنی و استفهام هم موضوع معنایی استعمال می شود لذا استعمالات مثل تمنی و ترحمی در کلام خوانند متعال مجازی نخواهد بود زیرا در معانی حقیقی (اشاء) تمنی یا ترحمی استعمال شده است هر چند استعمال به داعی و فرض تمنی و ترحمی حقیقی برای باری تعالی محال باشد.

معنی صیغه امر بر وجوب: وجوب داخل در معانی موضوع له صیغه امر است به دلیل تاثیر اشکال نمی توان از اطلاق صیغه امر وجوب فهمید زیرا کثرت استعمال صیغه امر در استحباب یا وجوب نقل معانی امر به معنی امر استحبابی شده است یا وجوب مشترک لفظی شدن یا امر وجوبی شده است و یا وجوب مجاز مشهور شدن آن شده است (چرا که معنی حقیقی مقدم بر مجاز مشهور نیست).

معنی صیغه امر بر مقام طلب: جمله خبریه در مقام اشاء دال بر طلب وجوبی است بلکه اظهار است در وجوب زیرا اخبار به وقوع مأیوره می دهد یعنی به هیچ وجه راضی به ترکش نیست.

استعمال جمله خبریه در اشاء حقیقی است زیرا در حیث است که همان معانی موضوع له جمله خبریه است استعمال شده است ولی به داعی بعث نه به داعی اخبار و اعلام.

نکته: معنی استعمال عام در خاص که کثرت استعمال دارد به حدی که گفته شده است هیچ عامی نیست الا اینکه خاص از آن اراده شده است و ولی هیچ یک از این سه حالت هم نشده است و غرض این به استفاده عموم از عام نمی زند.

نکته: معنی استعمال عام در خاص که کثرت استعمال دارد به حدی که گفته شده است هیچ عامی نیست الا اینکه خاص از آن اراده شده است و ولی هیچ یک از این سه حالت هم نشده است و غرض این به استفاده عموم از عام نمی زند.

فصل دوم: صیغه امر

معنی صیغه امر بر وجوب: وجوب داخل در معانی موضوع له صیغه امر است به دلیل تاثیر اشکال نمی توان از اطلاق صیغه امر وجوب فهمید زیرا کثرت استعمال صیغه امر در استحباب یا وجوب نقل معانی امر به معنی امر استحبابی شده است یا وجوب مشترک لفظی شدن یا امر وجوبی شده است و یا وجوب مجاز مشهور شدن آن شده است (چرا که معنی حقیقی مقدم بر مجاز مشهور نیست).

معنی صیغه امر بر مقام طلب: جمله خبریه در مقام اشاء دال بر طلب وجوبی است بلکه اظهار است در وجوب زیرا اخبار به وقوع مأیوره می دهد یعنی به هیچ وجه راضی به ترکش نیست.

استعمال جمله خبریه در اشاء حقیقی است زیرا در حیث است که همان معانی موضوع له جمله خبریه است استعمال شده است ولی به داعی بعث نه به داعی اخبار و اعلام.

نکته: معنی استعمال عام در خاص که کثرت استعمال دارد به حدی که گفته شده است هیچ عامی نیست الا اینکه خاص از آن اراده شده است و ولی هیچ یک از این سه حالت هم نشده است و غرض این به استفاده عموم از عام نمی زند.

نکته: معنی استعمال عام در خاص که کثرت استعمال دارد به حدی که گفته شده است هیچ عامی نیست الا اینکه خاص از آن اراده شده است و ولی هیچ یک از این سه حالت هم نشده است و غرض این به استفاده عموم از عام نمی زند.

معنی چهارم: ظهور در وجوب

اگر بگویم وجوب داخل در موضوع له صیغه امر نمی باشد آیا ظهور در وجوب دارد؟

نکته: قبل نه زیرا استعمال در وجوبه و وجود موارد وجوبه غالب بر کثرت است و همچنین زیرا وجوب اعمل افراد طلب می باشد چرا که آنچه باعث ظهور می شود شد اس فقط یا معنات.

نکته: به مقدمات حکمت می گوید چون ندب نیاز به بیان اقدار خویش در ترک آن دارد پس اطلاق صیغه امر دال بر وجوب است.

- 1. میحت بشود: معنای اطلاق صیغه در نوع وجوب
- 2. میحت هشتم: امر غلب حفظ یا توهم آن
- 3. میحت هشتم: مره و تکرار
- 4. میحت نهم: فور و تراخی

- 5. فصل سوم: اجزاء
- 6. فصل چهارم: مقدمه واجب
- 7. فصل پنجم: مساله فند
- 8. فصل ششم: امر به شی یا نغم به اعتقاد شرط آن

- 9. فصل هفتم: متعلق اوامر و نواهی
- 10. فصل هشتم: اسخ وجوب
- 11. فصل نهم: واجب تخییری
- 12. فصل دهم: واجب کفائی
- 13. فصل یازدهم: واجب موقت و موسع
- 14. فصل دوازدهم: امر به امر
- 15. فصل سیزدهم: امر بعد از امر

- 16. نواهی
- 17. مفاهیم
- 18. عام و خاص
- 19. مطلق و مقید
- 20. اوقات
- 21. اصول فقهیه
- 22. تعارض ادله

- 23. فصل اول: معانی امر
- 24. فصل دوم: صیغه امر
- 25. معنی چهارم: ظهور در وجوب
- 26. معانی
- 27. خانه